

კიტა აბაშიძის მომხრენი იცავენ არა მარტო ქართველების ინტერესებს, არამედ ყველა ინტერესებს, რომელთა ბედ-იღბალიც საქართველოსთან არის დაკავშირებული. საქართველოში ებრაელთა ქართველ შორის არავითარი განსხვავება არ არსებობს. ერთნაირია სიხარული და შურსარება ქართველისა და ებრაელისა. თუ საქართველო განვითარდება, წინ წაივს, თუ საქართველოსთვის ცხოვრების უკეთესი პირობები დამყარდება, ამით ვაუმჯობესდება ქართველ ებრაელთა მდგომარეობაც, რადგანაც ებრაელები და ქართველები ყოველთვის მჭიდროდ ყოფილან და შემდეგშიც მჭიდროდ იქნებიან. რომელიც ებრაელებისთვის უნდა იყოს მდებარეობა, რომ საქართველომ ეკონომიურად, კულტურულად წინ წაიწიოს, რომელიც ებრაელი იტყვას უარს საქართველოს თავისუფალ განვითარებაზე არც ერთი პირი-კითხვა, თუ საქართველო დაბნობილ და დასუსტდა, თუ იგი თავისუფალ განვითარების გზას არ დადგა, ებრაელებისთვისაც კუდი იქნება, რადგანაც ინტერესები ებრაელებისა და ქართველებისა ერთნაირია. უხსნავად დროადი ებრაელები სხობირობენ საქართველოში და ქართველებთან ერთად ეწევიან ქაბანს საერთო სამშობლოს საკეთილდღეოდ, დღესაც ასე უნდა მოაქცნენ ებრაელები. დღესაც ებრაელებმა უნდა დაამტკიცონ, რომ ისინი ქართველების მებრძობნი არიან და მხოლოდ საერთო ძალადობით შეუძლიანთ საქართველოს გახედნიერება.

თუ ებრაელებმა ხმა კიტა აბაშიძის არ მისცეს, შეიძლება გამარჯვება ერგოს თავს. ვლ. მიქელაძეს ჯგუფს, რომელსაც საქართველოს ბედ-იღბალი არ არის დაკავშირებული, ებრაელებმა უნდა გაითვალისწინონ ეს და ხმა მისცენ კიტა აბაშიძეს, რომელიც სათათბიროში ქართველებისა და ებრაელების ინტერესებს ერთნაირად დიქტავს. მაშ, მოდიოთ არჩევნებზე და თამამად მიეცით ხმა კიტა აბაშიძეს, და ჩაგრულ ერთა მოსარჩლეს.

ებრაელის აზრი

გაზეთი „იმერეთი“-ში დაბეჭდილია ქუთათურ კომარაგის საყურადღებო წერილი, რომელიც მოგვცის სრულიად უცვლელად. „ქართველ ებრაელებზე ისე ცრტა იწერება ჩვენ თურხან-ვახუშტის მიერ, რომ ვახუშტმა „იმერეთში“ ნამდვილი სამსახური გაუწია ქუთათურ ებრაელებს, და თითქმის პირველად აღძრა პრინციპიალური საკითხი ებრაელების საზოგადო მდგომარეობაზე. მე, როგორც ერთი ქუთათელი ებრაელთაგანი, სრულიად ვეთანხმები იმ შეხედულებას, რომელიც გამოქვეყნდა „იმერეთში“ რედაქციისაგან. ჩემი ფიქრით, ქართველებმა და ქართველ ებრაელებმა ერთად, მძურად უნდა იმუშაონ საერთო სამშობლოს ბედნიერებისათვის. იმის უარსაც, რასაკვირველია, ვერ ვიტყვი, რომ ჩვენ, ებრაელები, მოვალე ვართ ჩვენი ხმები მივცეთ იმ ჯგუფის კანდიდატს, რომელიც კისრულობს სახელმწიფო სათათბიროში აღძრას, საზოგადო კითხვებთან ერთად, განსაკუთრებული კითხვები ებრაელებისა და ქართველ ებრაელებისა.

ახლა ვაძლევ ჩემს თავს ნებას მოვარაგოთ, რომ ამ უკანასკნელ დროს ორი პრაქტიკული კითხვა აღდგებებს ჩვენს ქუთათელ და საზოგადოდ ქართველ ებრაელებს, როგორც მოვალეობას, რომელიც ქართველები თავისუფლად აღებენ ერთ დროს მონაწილეობას ქალაქის თვითმმართველობაში, ირჩევენ თვის ხმით ხმა, ირჩევენ მონაწილეობას ქალაქის არჩევნებში და სხვ. ეს უფლება ებრაელებს მოუსპეს ზოგიერთი ქუთათელი „მოღვაწეების“ წყალობით, იმ პირობა წყალობით, რომელიც ებრაელებს ვლ. მიქელაძის ემბარგოთა. სხვათა შორის აქედანაც უნდა ვხვდავდეთ, რანაირი ბედი მოგვედინა ჩვენ, ებრაელებს, თუ ვინიცაა ამ ვითობაში „პროგრესიული“ ჯგუფმა გაიმარჯვა ახლა არჩევნებში. ამის გამო, ჩემი ფიქრით, საქართველო საქართველოს ინდივიდუალურ სულ იმის ცდაში იყოს, ეს უსაძარბოება მოისპოს და ებრაელებს კვლავ დაუბრუნდეს ის უფლება, რომლის მიხედვით ისინი ქალაქის საქმეებში მონაწილეობას იღებდნენ.

ამის გარდა, საქართველო-ქართველ ებრაელებზე არავითარცა ის შევიწროვება, რასაც ებრაელები რუსეთში განიცდიან და რომელსაც „Чужая земля“

ვიმეორებ, ეს ორი აღნიშნული პრაქტიკული კითხვა იპყრობს ებრაელებისთვის და ქართველ ებრაელებისთვის და ჩვენ, ებრაელები, სრულიად დარწმუნებული ვართ რომ იმ ჯგუფის კანდიდატი, რომელსაც „იმერეთში“ გამოაქვეყნდა თავის შეხედულება ჩვენს მდგომარეობაზე, აღებს თავის თავს, რომ ეს კითხვები სამართლიანად და ჩვენს დასარგებლოდ იქნის გადაწყვეტილი.

ყაჩაღის უპატივობა

30 სექტემბერს ღამე სოფელ მირზაბაში შეიპყრეს ყაჩაღი ვაჭარდინი ალექსანდრე ფიროსმანაშვილი, „კრიკალი“ წოდებული. ის საქმის გარემოება როგორც ყოფილია:

ეს კრიკა განმთავისუფლებელ მოძრაობის დროს ჯარის კაცად იყო გაგზავნილი რუსეთის შიდა გუბერნიაში, მაგრამ იქიდან გამოქცეულა. რამდენჯერმე სცადა პოლიციამ მისი რუსეთში გაგზავნა, მაგრამ იგი ყოველთვის ახერხებდა გამოქცევას და მიმალვას. უკანასკნელ ხანს პოლიცია ვაჭარდინით დაემტკიცა ყაჩაღად ვაჭარდინი კრიკას, რომელიც აუარებელი ბოროტ-მოქმედების ჩინეა, უიარაღო საწყალ ხალხზე თავდაცემა და ძარცვა-გლეჯა პარალელურად. ამ ერთი კვირის განმავლობაში, ვაჭარდინი ერთი თუქურში შაში მცხოვრები რუსი მეკომპრი, რომელსაც სილანოსივე მომავალს ვაჭარდინი უხუნდარაზე, გედქვის მახლობლად; წაერთია ფულად ხუთი მანეთი და არხვინად მიმალული. ვაჭარდინის ეს ამბავი იმ დღეებზე უცნობობია სილანოსის პოლიციისათვის და სხვათა შორის, უთქვამს, რომ წუხელის ვახშმად ვიყავ კიტა ბიკაშვილის დედასთან და იქიდან წამოხუთი დედასთან ახლო გამძარცველი. იქნება მძარცველი თვით მიქელაძე და მისი ძალიან დასუსტებული ვერ აღმოაჩინა ექვით შეიპყრეს იმ ხანებში დედასთან მიქელაძის ამხანაგი კამლო ისაიაშვილი. დაბეჭდილებით კი ამბობდნენ ეს ვაჭარდინი კრიკას საქმეა...

ეს კრიკა ამ ორი დღის წინედ და მე მისული თავის ბიძებთან სოფელ მირზაბაში და მოუთხოვინა ვერცხლის ქაბან-ხანჯალი და ფული. რადგანაც იმ დღეს ბიძები შინ არა ჰყოლია, რძლებს უთქვამთ: ხვალა ამ მოდი და წაიღე, რაც კი მოგვჭირდება.

ეს ვაჭარდინი მეორე დღეს შეუტევი ადგილობრივ მამასახლისს და ყარაულებიანათ ჩასაფრებლად კრიკას ბიძების სახლთან. კარგა დაღამებისას კრიკა ჩასაფრებულ მამასახლისს დიმიტრი განაშვილს, ყარაულებს შაქრა პოპიაშვილს და ლუქა ნაკლიშვილს წასწყალებოდა. ვლადიკე კრიკას ხმაც ვეღარ ამოვიღო და ხელზე გამაწვრილი ქვემო მახანანის ბოკაშვილთან წამოვარდნილ, მაგრამ გაზზე ხელზე შეკრული მინც ვახსატრომოდ ხელდას და ქვემო მახანანის მახლობლად, წაწყარა წყაროსთან ხევი მდგომარეობაში იმ საათშივე კაცი ფერხით ქვემო მახანანის პოლიციასთან, მაგრამ სანადა აქედან მიეშველებოდნენ სანათის საშუალებით მიეგნოთ ერთ ხევის პირას მიმალულ კრიკასთვის...

შეპყრობილს აღმოაჩნდა თოფი, რევოლვრი, პატრონი...

თუქურში შულ ვაჭარდინი რუსთან კაცი ვაჭარდინს კრიკას პირისპირსაჩვენებლად...

მოგზაურობა მისათივი

წერა-კითხვის საზოგადოებაში, ჩემი თხოვნით, დამითხოვეს რამდენიმე ცალი დღე-ღამე I და II ნაწილი, ხოლო თავად-ახნაურებმა ქართულად ნათარგმნი ყურანის რამდენიმე ცალი ქართველ მაშადაინებისათვის უფასოდ დასარიცხებლად.

დავირე რამდენიმე სოფელი მესხეთისა. თითქმის ყველგან აქვით მოვლეს გამართული პატარა სასწავლებლები, საცა არაბულ ენას არამც თუ არ ასწავლიან, ბევრგან ლაბარაკსაც ი უკრძალავენ. წიგნები მხოლოდ იმ სასწავლებლებში შექმნილია, სადაც ბავშვებს და თითონი მოიღობსაც სიამოვნებით მიქმნიდათ. საუბედუროდ წიგნები მალე გამოძვლია, მოთხოვნილება კი მეტი იყო!

ახალიცხენი ვაჭარდინი მოლა ასლანა ჩინაბიძე, რომელიც ქართულს კარგად ლაბარაკობს. ამ მოლას თავისი შრომით აუშენებია მჭერთი (ჯამე) და გვერდზე სასწავლებელი მო-

იმიტირებელი აზროვნება

ლურჯი თვალნი ნელმზურვალნი, შეუბრალნი, გომობით მივრალნი; ხან ელვასებრ მსწრაფმავალნი, ხან მომინდვით მომზორალნი; მე მინახავს მოკინარნი, მე მინახავს მომტრალნი; მშვენიერობენ დღენიდავ, მშვენიერობენ ღურჯანი თვალნი; ოპ, მათ ჩემს გულს წაუკიდეს ცეცხლის აღნი, ჩაუქრალნი, მათს უფსკრულში წაივითხე ბედის თქმანი ვარდუყალნი და დავღვარე დაკოდილმა ცრემლი ცხარნი, დაუშრალნი.

სახე წმინდა, მოკინარე, მადლის სხვიით მოვლვარე, სვედისაგან ხან მწუხარე, სიამისგან ხან მღვღვარე. მე მინახავს, მას ვით ამკობს მასზედ შუქი მომინარე, მე მინახავს: მნათობს ბნელშიც სახე წმინდა, მოკინარე, მისგან ხან თუ მღვღვარე, ხან კი ზღვა ვარ, ზღვა მქექვარე, იგი ხატად მისვენია, მაქვს მე სულში ღრმად მღვღარე; და ვინახავ ვით საუნჯეს, განუყურვლვარ შინ და ვარე.

თმის ნაწნავი ოღნავ შავი, თვით ბრწყინავი ვით ვარცკლავი, ხან გაშლილი შიშველ მკერდზე, ხან ვით ტალღა სანახავი, ყველზე თვისით დავრგებლა, შეუქცია ტურფად თავი, დღესაც ტრფობის ბადეს ჰქარავს თმის ნაწნავი, ოღნავ შავი. მე მინახავს მთავრის შუქზე ჩემი სატრფო სალოცავი, აბრეშუმის ნახ ბალიშზე მე მინახავს ნელმზურვანი. თმა გაშლილსა არ ჰფარავდა გამსჭვრავალი სახურავი, სიყვარულის ღმერთს მშებობდა ჩემი სატრფო სალოცავი.

ყელზე მძივი, ვითა სხვიით ნათელ ქეისა ბევრ-ასისა, ყურს საყურე საოცნებო მოკილვე ლობასისა, იაგუნდის კვლავ გვირგვინი და სარტყელი ძვირფასისა, მსწრაფლ ცნობათა წაღებელი, მომინდვით სხვა არისისა, განახლებული ყვეალებით მომკაზმავი თვის თმისა, რომს ღიმილით მოიხედავს, დარი იღვეს თითქოს მზისა, მე მინახავს, კიდეც ვიცი საიღვლელო სატრფოს გზისა. მე მინახავს მომხანვე ვით მომხა მალად ცისა, დამიხნია ტანთსაცმელი ოკრომკედის მარმაზისა, ხან ცელქია, ხან მოჩრჩილი დედოფალი ქალთ დასისა.

ტანი კობტა და მოსული, ვით მნათობი ამოსული, წელი წვრილი, ოღნავ ხრილი, მკერდზედ ძუძუ ამოსული, ვით ყვეილთან-მის ვარშემოც დიკემეის ამო სუნი, სიციხელით და ვენებით სავსე, უნაკლული, ყოველი სრული. უხსნავად დროს მყავს ნაცნობი იფერი მზე-ასული. მისთვის ვმტერი გულდამწვარი, ვმტერი ისრით ვამბასრული. თუ მივიღებ მისგან შებავს, არცა ვნადვლობ, მანდეს წყლული, მე თუ მოვკვდები-არ მივლოვონ, დადგეს ჩემი აღსასრული, ჩემსა მიჯნურს ქება-შესძმულს არა ჰქონდეს დასასრული მის სახელთან მეც მახსენონ, არ ჩნდეს აწმეოთ თუნდ წარსული.

ბერლინი, ალ. შანშიაშვილი.

უღვაჯს, თუქცა შენობა ჯერ დაუმთავრებელია. ეს შენობა ამ თვეში დასრულდება და სწავლაც მასში დაიწყება.

ამ სკოლაში ქართულს საბატო ადგილი დავთმობა. ამ მოლომ თუქცა ქართული ლაბარაკი იცის, მაგრამ წერა-კითხვა კი არ იცის. დღე-ღამეში რომ ვადავცი, ჩემს იქ ყოფნის დროსვე ახალციხეში ვასაჯგავანაშვილმა დააწყებინა სწავლა-მწერე ქართველ მაშადაინ ბავშვებსაც შესაფავლის ქართულ ენას. მთელს მესხეთში ეს იქნება პირველი დამწყებო ამ დიდი საქმისა.

მე და ჯგავანაშვილმა დავათავალიერეთ საფარისა და ზარბის მონასტრები. საფარის მონასტრში ეს 10-12 წელიწადი რუსის ბერების ჩამდგარნი, რიცხით 40 კაცი. ეკლესიის მხატვრობა თითქმის სულ შეუვლებია, მხოლოდ ერთ უმთავრეს შენობაში შეურჩენიათ, ისიც დეკანოზ ხახუტაშვილის წყალობით. ვარშემო მდებარე ეკლესიები კი შედგებოდა ჯერ თეთრად, მერე ლურჯად, ზედ ვარცკლავები დაუხატებოთ. მონასტრისთვის გუმბათიც მოსკოვისებურ ბუშტიანი დაუხურობთ; ესე რომ ქართული მხოლოდ კედლებია დარჩენილი.

საფარის ერთმა რუსის ბერმა ვადა-მოქცა, ზარბის მონასტრის „გამაშველებაც“ გვიჩინა.

ჩამოვიარე სოფელ აწყურზე. ქარ. მაშადაინებს აქ უფრო დავიწყებულნი აქვთ ქართული ენა, ვიდრე შეუავლდ მესხეთში. თუქცა აწყურის და რამდენიმე სხვა მოსახლეულ სოფელია ქრისტიან ქართველებისა. მიზეზი თურმე ქართულის დაიწყებისა ყოფილა შემდეგი: აქ რუსის შემოსელები იმდროინდელი ადმინისტრაცია ყოფილა დაბანაკებული, საცა ქართული ენა საშინლად იდგენებოდა. აწყურშივე მოსახლეობდა 20 კომლი ახლად გადმოსახლებული ქრისტიანი ქართველი, რომლებსაც ყოველდღე სიმპატური მღვდელი ჰყავთ; ეფერე ინასარიძე, ამ მღვდელმა თავისი შრომით დაარსდა ერთი სამრევლო სკოლა, საცა ყოველ წელში 15-20 ქართველ მაშადაინ ბავშვს ასწავლის ქართულ წერა კითხვას. ეს სკოლა 8 წელიწადი რაც არსებობს და ამ ხნის განმავლობაში სულ 150 ქართველ მაშადაინ ბავშვისთვის შეუსრულეობა ქართული. ამ მღვდლის ნაშეგონებები ბერები ვნახე აწყურის ვარშემო სოფლებში, რომლებშიც დიდი სიამოვნებით გამომართეს წიგნები.

საქართველოში ებრაელების კაცი ყოფილა მამა ინასარიძე. ამ საქმეში დახმარებულს არა ვიყავი, არც საზოგადო მთავრობა არც ჩვენი საზოგადოება. თურმე სდომინა უფრო ვაჭარდინი იღვით და სპიისა.

დიდი მადლობის ღირსია მამა ეფერემი, რომელიც საქმეს ასე გულმოდგინედ ეკიდებოდა.

ახსენ კერძებლიც.

საოკლასიო სიკვალეთ-სახაში
(ტფილისის სიონის ტაძართან)
(ისტორიული ცნობა).

საეკლესიო სიძველეთ-საკავი სიონის ტაძართან, დიდი ხანი რაც არსებობს... მისი შენობა აღაშენა ქართველმა სამღვდელთაგანმა სანთლის ქარხნის შემოსავლის თანხიდან. შენობა და მასში მოთავსებული სარაქელოვანი ნივთების ბატონ-პატრონად ქართლ-სახეთის სამღვდლოები ითვლებოდა... მის ნება-დაურთველად არ შეიძლება არც შენობის დატკევა და არც ნივთების სხვაგან გადატანა. სიძველეთ-საკავის კომიტეტი დაარსდა პირველად საქართველოს ეგზარქოსმა ვლადიმერმა. ამ კომიტეტის თავმჯდომარე იყო ყოველდღე სამღვდლო ლეონიდი, ხოლო წევრებად ყოველდღე-სამღვ. კირილი, ი. ფერატი (მდივანი—1907 წლიდან), ა. ნატროშვილი, მისე ჯანაშვილი, მღვ. კალ. ცინცაძე, მღვ. ვას. კარბელაშვილი და სხვ... სიძველეთ-საკავის წევრთა რიცხვი გადიდდა... დღეს კი დაწესებულმა იქცეეს მეცნიერთა ყურადღებას. მის გამოვლენა ბანი მისე ჯანაშვილი. სიძველეთ-საკავის ცხოვრებაში იყო ერთხელ ისეთი მომენტები, როდესაც მისი ბედი უკუღმა უნდა დატრიალებულიყო. სასულიერო მთავრობამ ვოსტოროვლის ჩაგონებით მონაწილე სიძველეთ-საკავის მოთავსება ტფილისის სას. სემინარიის ახალ შენობაში... ამ საქმის საბოლოო მინანი ცხადზე უცხადესი იყო... ამისთანა რამით ჩვენს ძველებს თუ დევლილ მოატყუებდნენ, ჩვენ კი თანამედროვე ქართველებს კი ვეღარ... ამ ხნის საწინააღმდეგო მონაწილე ვრცელი წერილი დაიბეჭდა გაზეთს: „ივერია“-ში, რომელის რედაქტორად იმ დროს იყო ვრ. ყიფშიძე... მისე ვე ვარემოება არა უმეტრს თორმეტის წლისა... იმავე ხანებში მომხატვრა ვაჭარ. უფაროვისა მინსტრისა და სინოდის ობერ-პრო-

ლოების თავმჯდომარე... მისთვის მუხუშეთთან დაახლოებულს პირებს განმარტებით სასულიერო მთავრობის განძრახვა სიძველეთ-საკავის სას. სემინარიის შენობაში (გვარჯე) მოთავსების შესახებ... ვაჭარდინის ეს პაზრი არ მოსწონებოდა... მოსწირა მოსკოვიდან ქალაქიდან ექსპრობოს ფლამანს ამის თაობაზე. ამ ქალაქში პირდაპირ იყო ნათქვამი, რომ სიძველეთ-საკავი ისტორიულ შენობაში სიონის ტაძართან დარჩენილიყო საშუალოდ... ვაჭარ. უფაროვის ქალაქი მოსინება სიძველეთ-საკავის კომიტეტმა, რომელმაც საბუთიანი დადგენილება გამოიტანა ამ საკითხის შესახებ... ეს უფროსი ექსპრობომა დაამტკიცა. ამნარიად საქათხი სიძველეთ-საკავის დარჩენილების შესახებ სიონის ტაძართან საბოლოოდ გადაწყდა... ექსპრობოსის დამტკიცება იურიდიული ძალა აქვს... ძლიერ საინტერესო იქნება სიძველეთ-საკავის აწინდელი კომიტეტი ამ უფროსს გამოაქვეყნებდეს რუსული და ქართული... როგორც ვიცი, დღეს ამ კომიტეტის თავმჯდომარე ყოველდღე სამღვდლო ანტონი და მდივანი კი-ლევ. კალ. ცინცაძე...

ეს საკითხი საყურადღებო საკითხად მიგვიჩნია... შესაძლოა, რომ სიძველეთ-საკავის შესახებ საკითხი კვლავ აღიძრეს, ვინაიდან სიონის ეზოს აფართოვებენ... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მსჯელობა იქონიოს ამის თაობაზე. ჩვენს ფიქრით სამჯდომარე იქნება, რომ განძრახულ ქართულ ეროვნულ მუხუშეთის შენობაში ჩვენმა სამღვდლოებამ წინდაწინ ვაუმზადოს განყოფილება თვის სიძველეთ-საკავის, რომელიც მთელის ერის კუთვნილება... ის ასი თუქმანი, რომელსაც დღეს ყოველ წელი იხდის სამღვდლოები თავისი სიძველეთ-საკავის შენობაში... სამღვდლოებამ უნდა განსაკუთრებული მ

